U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Lenky Kaniové a soudců JUDr. Radana Malíka a JUDr. Lenky Matyášové v právní věci žalobkyně: **HOPR TRADE CZ, s. r. o.,** se sídlem Libušina 667/72, Olomouc, zastoupena JUDr. Stanislavem Lžičařem, daňovým poradcem se sídlem Holečkova 103/31, Praha 5, proti žalovanému: **Odvolací finanční ředitelství,** se sídlem Masarykova 427/31, Brno, o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 16. 1. 2017, č. j. 1787/17/5300-22441-711913, vedené u Krajského soudu v Ostravě – pobočky v Olomouci pod sp. zn. 65 Af 12/2017, o návrhu žalobkyně na určení lhůty k provedení procesního úkonu dle § 174a zákona č. 6/2002 Sb.,

takto:

I. Návrh **se zamítá**.

II. Žalobkyně **nemá** právo na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

[1] Návrhem ze dne 17. 10. 2018, doručeným Nejvyššímu správnímu soudu dne 26. 10. 2018, se žalobkyně (dále též „navrhovatelka“) domáhá určení lhůty k provedení procesního úkonu podle § 174a zákona č. 6/2002 Sb., o soudech, soudcích, přísedících a státní správě soudů a o změně některých dalších zákonů (zákon o soudech a soudcích), a to nařízení jednání v řízení vedeném u krajského soudu pod sp. zn. 65 Af 12/2017. Svůj návrh odůvodnila tím, že rozhodnutí v této věci je žádoucí pro její další existenci. V doplnění svého návrhu ze dne 30. 10. 2018 popsala postup správce daně v daňovém řízení a s tímto řízením související skutečnosti. Dle názoru navrhovatelky dochází u krajských soudů k průtahům a způsobuje se tak škoda velkého rozsahu českému státu (daňovým poplatníkům) i samotnému daňovému subjektu. Ve spisu se nachází dostatek důkazních prostředků, které nebrání krajskému soudu bezodkladně rozhodovat. Navrhovatelka též přiložila dokument „interní písemnost“, ve kterém sám správce daně uvádí, „že půjde o zdlouhavý proces, který bude mít několik fází“.

[2] K návrhu se vyjádřila předsedkyně senátu krajského soudu JUDr. Zuzana Šnejdrlová, Ph.D. tak, že věc byla do soudního oddělení 65 Af přidělena dne 16. 3. 2017. Dne 30. 5. 2017 rozhodl soud usnesením č. j. 65 Af 12/2017 – 49 o zastavení řízení. Nejvyšší správní soud pak dne 24. 7. 2018 ke kasační stížnosti žalobkyně toto usnesení zrušil a vrátil věc krajskému soudu k dalšímu řízení. Spis byl krajskému soudu vrácen dne

27. 8. 2018. Poté soud činil doposud neprovedené úkony směřující k přípravě spisu pro projednání a rozhodnutí věci, a to konkrétně: vypravil dne 5. 9. 2018 výzvu a poučení žalobkyně o právech a povinnostech, téhož dne odeslal žalovanému doplnění žaloby a repliku žalobkyně spolu s výzvou k vyjádření, dne 20. 9. 2018 odeslal výzvu ke stanovení okruhu osob zúčastněných na řízení, na kterou dne 21. 9. 2018 reagovala insolvenční správkyně s tím, že v řízení uplatňuje práva osoby zúčastněné na řízení. V návaznosti na to jí soud zaslal žalobu, doplnění žaloby, vyjádření žalobkyně a vyjádření žalovaného k vyjádření ve lhůtě 14 dní. Dne 5. 10. 2018 požádala žalobkyně o sdělení, kdy bude nařízeno jednání ve věci. Soud jí obratem, dne 8. 10. 2018 sdělil, že předmětná věc nesplňuje podmínky pro přednostní projednání věci, a uvedl, že rozhodnutí ve věci lze očekávat do konce roku 2018. V současné době je věc připravena k rozhodnutí. Podle krajského soudu ve věci nedochází ke zbytečným průtahům. V senátu 65 A a Af předchází věci žalobkyně celkem 11 věcí dle pořadí nápadu. U krajského soudu jsou však dále vedeny věci s přednostním režimem, v měsíci říjnu také soudu napadlo 10 volebních věcí. Věc žalobkyně není přednostního charakteru a žalobkyně doposud žádné důvody pro její přednostní projednání (před podáním návrhu na určení lhůty) netvrdila. I pokud by její důvody byly posouzeny jako důvody ve smyslu § 56 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního (dále jen „s. ř. s.“), stále jí předchází 18 věcí přednostních ze zákona.

[3] Z předloženého spisu krajského soudu Nejvyšší správní soud ověřil, že řízení doposud probíhalo tak, jak jej popsala ve svém vyjádření předsedkyně senátu. Dne 19. 10. 2018 soud obdržel nyní projednávaný návrh na určení lhůty k provedení procesního úkonu podle zákona o soudech a soudcích.

[4] Nejvyšší správní soud konstatuje, že návrh na určení lhůty k provedení procesního úkonu není důvodný.

[5] Řízení o návrhu na určení lhůty k provedení procesního úkonu, upravené v § 174a zákona o soudech a soudcích, představuje promítnutí zásad spravedlivého procesu z hlediska naplnění práva účastníka nebo jiné strany řízení na projednání jeho věci bez zbytečných průtahů, zakotveného zejména v ustanovení čl. 38 odst. 2 Listiny základních práv a svobod, do řízení probíhajícího před soudem.

[6] V řízení podle § 174a zákona o soudech a soudcích tedy Nejvyšší správní soud rozhoduje o návrhu na určení lhůty. Znamená to, že zjistí-li neodůvodněné průtahy v řízení spočívající zejména v tom, že příslušný soud poté, kdy obdrží podání ve věci, v přiměřené době nečiní žádné úkony, věcí se vůbec nezabývá, aniž by pro takový postup existovaly ospravedlnitelné důvody, anebo činí úkony s nedůvodnou časovou prodlevou, usnesením určí tomuto soudu lhůtu, ve které má úkon učinit, resp. ve které má rozhodnout.

[7] Průtahy v řízení znamenají, že v soudním procesu dochází k neodůvodněně pomalému vyřizování věci napadlé příslušnému soudu či dokonce ke vzniku excesivního stavu, kdy dochází k nečinnosti soudu. Soud se tak při posuzování oprávněnosti návrhu na určení lhůty k provedení procesního úkonu zabývá otázkou, zda v řízení dochází

k průtahům, s ohledem na složitost věci, význam předmětu řízení pro navrhovatele, postup účastníků nebo stran řízení a na dosavadní postup soudu.

[8] Krajský soud je podle § 56 s. ř. s. povinen zásadně projednávat a rozhodovat věci v pořadí, v jakém mu došly; to neplatí pouze tehdy, jsou-li u věci dány závažné důvody pro přednostní projednávání a rozhodování věci. Soud tak projednává a rozhoduje přednostně návrhy na osvobození od soudních poplatků a návrhy na ustanovení zástupce, žaloby proti nečinnosti správního orgánu a žaloby proti nezákonnému zásahu, pokynu nebo donucení správního orgánu, návrhy a žaloby ve věcech mezinárodní ochrany, rozhodnutí o správním vyhoštění, rozhodnutí o povinnosti opustit území, rozhodnutí o zajištění cizince, rozhodnutí o prodloužení doby trvání zajištění cizince, jakož i jiných rozhodnutí, jejichž důsledkem je omezení osobní svobody cizince, rozhodnutí o ukončení zvláštní ochrany a pomoci svědkům a dalším osobám v souvislosti s trestním řízením, jakož i další věci, stanoví-li tak zvláštní zákon.
[9] Ve věci navrhovatelky vede krajský soud řízení o žalobě proti rozhodnutí žalovaného podle § 65 a násl. s. ř. s. ve věci dodatečného vyměření daně z přidané hodnoty za zdaňovací období od měsíce května roku 2012 po měsíc říjen roku 2013. Nejedná se tedy o věc, která by podléhala režimu přednostního vyřizování.

[10] Nejvyšší správní soud v projednávané věci po posouzení shora uvedeného postupu krajského soudu dospěl k závěru, že návrh není oprávněný. Žaloba napadla soudu v březnu roku 2017, soud rozhodl usnesením ze dne 30. 5. 2017 o zastavení řízení. Dále se soud mohl věcí zabývat až od konce srpna roku 2018, kdy mu byl vrácen soudní spis po rozhodnutí Nejvyššího správního soudu o zrušení tohoto usnesení. Z předloženého spisového materiálu vyplývá, že soud se věcí dále řádně zabýval a činil postupně v přiměřené době potřebné procesní úkony, nyní je věc již nachystána k projednání a rozhodnutí. Délku řízení zhruba čtyř měsíců, po kterou se soud věcí mohl zabývat (tedy od podání žaloby do zastavení řízení a následně od vrácení spisu Nejvyšším správním soudem do podání návrhu na určení lhůty) nelze, vzhledem k rozsahu agendy a množství sporů vedených u daného soudu, považovat za průtahy v řízení či nečinnost krajského soudu. Věci ještě v pořadí nápadu předchází 11 věcí a dále také věci s přednostním režimem. Pokud by soud o žalobě rozhodl ke konci roku 2018, jak avizovala ve svém vyjádření předsedkyně senátu, považuje Nejvyšší správní soud takovou délku řízení za zcela přiměřenou.

[11] Ze všech shora uvedených důvodů proto Nejvyšší správní soud návrh navrhovatelky podle § 174a odst. 7 zákona o soudech a soudcích zamítl.

[12] Výrok o náhradě nákladů řízení se opírá o § 174a odst. 8 zákona o soudech a soudcích, dle kterého hradí náklady řízení o něm stát jen tehdy, je-li návrh uznán jako oprávněný. K tomu v projednávané věci nedošlo, proto soud rozhodl tak, že navrhovatelka nemá právo na náhradu nákladů řízení.

P o u č e n í : Proti tomuto rozhodnutí **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 12. listopadu 2018

JUDr. Lenka Kaniová
předseda senátu